

S ohledem na výše uvedené se Komise domnívá, že česká právní úprava představuje opatření s účinkem rovnocenným množstevnímu omezení a je v rozporu s článkem 28 Smlouvy ES. Tímto opatřením nelze dosáhnout ochrany lidského zdraví a života, životního prostředí či bezpečnosti silničního provozu a není proto odůvodněno ani článkem 30 Smlouvy ES ani judikaturou Evropského Soudního dvora.

(¹) Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht München (Německo) dne 8. července 2008 – Zino Davidoff S.A. v. Bundesfinanzdirektion Südost

(Věc C-302/08)

(2008/C 247/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht München

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Zino Davidoff S.A.

Žalovaný: Bundesfinanzdirektion Südost

Předběžná otázka

Má být čl. 5 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 1383/2003 ze dne 22. července 2003 o přijímání opatření celních orgánů proti zboží podezřelému z porušení určitých práv duševního vlastnictví a o opatřeních, která mají být přijata proti zboží, o kterém bylo zjištěno, že tato práva porušilo (¹), vykládán s ohledem na přistoupení Evropského společenství k Madridskému protokolu v tom smyslu, že se i přes použití výrazu „ochranná známka Společenství“ vztahuje i na mezinárodní zápisy ochranných známek ve smyslu článku 146 a násl. nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství, ve znění nařízení Rady (ES) č. 1992/2003 ze dne 27. října 2003?

(¹) Úř. věst. L 196, s. 7.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 8. července 2008 – Metin Bozkurt v. Land Baden-Württemberg

(Věc C-303/08)

(2008/C 247/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobce: Metin Bozkurt

Žalovaná: Land Baden-Württemberg

Další účastník řízení: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Předběžné otázky

1) Zůstává právo na zaměstnání a pobyt, které bylo podle čl. 7 první věty druhé odrážky rozhodnutí Rady přidružení EHS-Turecko č. 1/80 (dále jen „RRP č. 1/80“) nabyto manželem jako rodinným příslušníkem tureckého pracovníka působícího na řádném trhu práce členského státu, zachováno i po rozvodu manželství?

V případě kladné odpovědi na první otázku:

2) Jedná se v případě odvolání se na právo pobytu, které je odvozeno od bývalé manželky a které vyplývá z čl. 7 první věty druhé odrážky rozhodnutí Rady přidružení EHS-Turecko č. 1/80, o zneužití práva, pokud turecký státní příslušník tuto ženu po nabytí právního postavení znásilnil a ublížil jí na zdraví a tento čin byl potrestán trestem odnětí svobody v délce dvou let?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 9. července 2008 – Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs e.V. v. Plus Warenhandelsgesellschaft mbH

(Věc C-304/08)

(2008/C 247/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Centrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs e.V.

Žalovaná: Plus Warenhandelsgesellschaft mbH

Předběžná otázka

Má být čl. 5 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že toto ustanovení brání vnitrostátní právní úpravě, podle níž je obchodní praktika, při které je účast spotřebitelů na soutěži o ceny nebo na výherní hře činěna závislou na koupi zboží nebo využití služby, v zásadě nepřijatelná, aniž by přitom bylo rozhodující, zda toto reklamní opatření v konkrétním případě poškozuje zájmy spotřebitelů?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 149, s. 22.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 4. července 2008 – CoNISMa (Consorzio Nazionale Interuniversitario per le Scienze del Mare) v. Regione Marche

(Věc C-305/08)

(2008/C 247/11)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobce: CoNISMa (Consorzio Nazionale Interuniversitario per le Scienze del Mare)

Žalovaný: Regione Marche

Předběžné otázky

1) Mají být ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES⁽¹⁾ ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, jak jsou uvedena v bodu 1, vykládána tak, že zakazují účast ve výběrovém řízení, jako je výběrové

řízení na měření geofyzikálních profilů a odběr vzorků z moře, konsorciu sestávajícímu výhradně z italských univerzit a orgánů státní správy, ve formách uvedených v bodu 8?

2) Jsou ustanovení italského právního řádu, a sice čl. 3 odst. 22 a 19 a článek 34 kodexu veřejných zakázek podle legislativního nařízení č. 163/2006 – podle nichž „výraz ‚hospodářský subjekt‘ zahrnuje zhotovitele, dodavatele a poskytovatele služeb nebo jejich skupinu nebo konsorcium“ a „výrazy ‚zhotovitel‘, ‚dodavatel‘ a ‚poskytovatel služeb‘ označují fyzickou nebo právnickou osobu nebo entitu bez právní subjektivity, včetně evropského hospodářského zájmového sdružení zřízeného podle legislativního nařízení č. 240 ze dne 23. července 1991, které ‚nabízí na trhu‘, v uvedeném pořadí, provedení stavebních prací nebo staveb, výroby nebo služby“ – v rozporu se směrnicí 2004/18/ES, jsou-li vykládána tak, že omezují účast v zadávacích řízeních na profesionální poskytovatele těchto činností s vyloučením subjektů, jejichž hlavním cílem není zisk, ale výzkum.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 134, s. 114.

Žaloba podaná dne 11. července 2008 – Komise Evropských společenství v. Polská republika

(Věc C-309/08)

(2008/C 247/12)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: A. Nijenhuis a K. Mojzesowicz, zmocněnci)

Žalovaná: Polská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Polská republika tím, že řádně neprovedla směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcové směrnice)⁽¹⁾, a zejména její čl. 3 odst. 2 a 3 týkající se požadavku nezávislosti vnitrostátního regulačního orgánu, jakož i nestranného a transparentního výkonu jeho pravomocí, do svého vnitrostátního právního řádu, nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z uvedené směrnice;

— uložit Polské republice náhradu nákladů řízení.